

Visit us
online
<http://www.turkgastro.org>

THE TURKISH JOURNAL OF
Gastroenterology
OFFICIAL JOURNAL OF THE TURKISH SOCIETY OF GASTROENTEROLOGY

ISSN: 1300-4948

27. ULUSAL GASTROENTEROLOJİ HAFTASI
24-28 Kasım 2010, Antalya
BİLDİRİLER

27th NATIONAL GASTROENTEROLOGY WEEK
November 24-28 2010, Antalya
ABSTRACTS

2010
Volume 21 • Number 3
Supplement 1

bulunduğu bildirilmiştir. BÖ, endoskopik olarak gastroözefajiyal bileşke ve proksimalinin özelleşmiş intestinal metaplazi içeren kolumnar epitelyumu olarak tanımlanmaktadır. Bu epitelyum uzun süre sonunda gelişen genetik değişikliklerle hafif düzeyde displazi ardından şiddetli displazi ve özefagus adenokarsinoma ilerleyebilir. Metaanalizlere göre genel populasyona oranla BÖ'ü olan hastalarda 30-125 kat özefagus adenokarsinom sıklığının arttırdığı bildirilmiştir. Bu çalışmada GÖRH olan olgularımızda Barrett özefagus sıklığı araştırılması amaçlanmıştır.

Materyal ve Metod: Aralık 2006 ile Nisan 2010 tarihleri arasında GÖRH tanısıyla endoskopi yapılan 1505 olgu retrospektif olarak tarandı. Hem endoskopik hem de histopatolojik olarak BÖ tanısı konan 37 hasta çalışmaya alındı. Endoskopik olarak BÖ Prag sınıflamasına göre sirkumfleks(C) ve maksimum(M) olarak sınıflandırıldı.

Bulgular: GÖRH tanısıyla endoskopi yapılan 1505 hastanın 37'sinde hem endoskopik olarak hem de histopatolojik BÖ(% 2,45) saptandı. Hastaların 28'i erkek 9'u kadındı. Ortalama yaş 55±17 yıl, ortalama C 0,92±1 cm (0-4), ortalama M 2,51±1,56 cm (1-8) idi. Hastaların 6'sında küçük 6'sında orta büyüklükte sliding tipde herni mevcuttu. Hastaların 35'i kısa segment BÖ, 2'si uzun segment BÖ mevcuttu. Kısa segment BÖ saptanan hastaların sadece 1'inde hafif düzeyde displazi saptanırken, diğer hastaların hiçbirinde displazi saptanmadı.

Sonuç: Bulgularımıza göre GÖRH hastalarımızda BÖ sıklığı ve BÖ saptanan hastalarda displazi sıklığı literatürle kıyaslandığında düşüktür. Bunun nedeni hastalık süresinin kısa olması ve kısa segment BÖ hastaların fazlalığı olabilir. Ancak verilerimizin GÖRHEN çalışmasına paralel olması ve bu oranların literatür verilerinden düşük bulunması Türkiye populasyonunun genetik farklılığı veya diyet alışkanlıklarının farklı olmasından kaynaklanabilir.

P191

SEREBRAL PALSİLİ ÇOCUK HASTALARDA GASTROÖSEFAGEAL REFLÜNÜN BESLENME DURUMUNA ETKİSİ

Gönül Çaltepe Dinler¹, Özlem Kırmemiş¹, Hamit Özyürek², Ayhan Gazi Kalaycı¹, Haydar Ali Taşdemir²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Çocuk Gastroenteroloji, Hepatoloji ve Beslenme BD

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Çocuk Nöroloji BD

Amaç: Mide içeriğinin özefagusa kaçması olarak tanımlanan gastroözefageal reflü hastalığına (GÖRH), nörolojik defisitli çocuklarda daha sık rastlanmaktadır. Bu çalışmada, hastanemizde takip edilen serebral palsili (CP) çocuklarda uzun süreli multiple intraluminal impedans (Mİİ)-pH monitorizasyonu yöntemiyle GÖRH sıklığı ve bunun beslenme durumu üzerine etkisi araştırılmıştır.

Materyal ve Metod: Hastanemizde CP tanısıyla izlenip, öykü ve fizik inceleme ile GÖRH'dan şüphe edilen otuz hastaya uzun süreli özefageal impedans-pH monitorizasyonu uygulandı. Kateter nazal yolla, pH probu burun deliği ile alt özefagus sfinkteri (AÖS) arası uzunluğun %87'sine gelecek şekilde yerleştirildi.

Uzun süreli (ortalama 24 saat) kayıt sonrasında bilgiler özel bir program ile bilgisayara aktarıldı ve analiz edildi.

Bulgular: Teknik nedenlerle çalışmadışı bırakılan bir hastada dışında 29 hastanın yaş ortalaması 3,7±2,5 yılı. Oniki hastada (%41,4) GİS semptomları, 10 hastada (%34,5) GİS dışı semptomlar ön plandaydı, 7 hasta ise (%24,1) her iki grup semptomları birlikte taşıyordu. Hastaların hepsinin yaşa göre vücut ağırlığı (VA) ve boy z skorları sıfırın altındaydı. Yaşa göre VA ve boy z skorları -2'den küçük sırasıyla 18 (%62,1) ve 17 (%58,6) hasta vardı. Yirmidokuz hastanın 25'inde (%86,2) Mİİ monitorizasyonu ile reflü pozitif, 22'inde (%75,9) pH monitorizasyonu ile reflü pozitif saptandı. pH monitorizasyonunda hastaların reflü indeksi ortalaması % 13±13 idi, toplam 1810 reflü epizodu saptandı. Mİİ ile toplam 3899 reflü epizodu saptandı, ortalaması 134±122 idi. Saptanan reflüler pH'larına göre değerlendirildiğinde 1128 (%28) reflü asidik, 2333 (%59) reflü zayıf asidik ve 426 (%10) reflü alkali olarak bulundu. Hastalar beslenme durumlarına göre Grup I (Yaşa göre boy ve vücut ağırlığı Z skoru < -2 SD) ve Grup II (Yaşa göre boy ve vücut ağırlığı Z skoru ≥ -2 SD) olarak ikiye ayrıldığında; toplam Mİİ reflü epizodu sayısı ortalaması Grup I için 155±154, Grup II için 170±139 saptandı, iki grup arasında istatistiksel fark yoktu (p=0,121).

Sonuç: Sonuç olarak ağır nörolojik defisitleri olan CP hastalarında literatürle uyumlu olarak yüksek oranlarda (%86) GÖRH saptandı. pH monitorizasyonu ile reflü saptanmayan 5 hastada Mİİ monitorizasyonu ile reflü olduğu görüldü. Reflülerin derecesiyle hastaların beslenme durumu arasında bir ilişki saptanmadı. Ancak Mİİ ile reflülerin pH değerleri dikkate alındığında asidik reflü sayısının iki katı kadar zayıf asidik reflü epizotları olduğu görüldü. Yüksek oranlarda GÖRH saptanan ağır nörolojik sekeleli, çiğneme ve yutma fonksiyonları yeterli olmadığı için sıvı ürünlerle ve sık aralıklarla beslenen bu çocuklarda asidik reflünün yanı sıra zayıf asidik reflünün de morbiditeyi etkilediği düşünüldü.

P192

PERİFERİK KANDA NÖTROFİL/LENFOSİT ORANI ENDOSKOPIK EROZİV ÖZOFAJİTİ ÖNGÜRÜR MÜ?

Serkan Yaras¹, Bünyamin Sarıtaş¹, Fehmi Ateş¹, Engin Altıntaş¹, Orhan Sezgin¹, Gülhan Örekici Temel²

¹Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Gastroenteroloji BD / Mersin

²Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Biyoistatistik ABD / Mersin

Amaç: Periferik kanda nötrofil/lenfosit oranı inflamatuvar ortam ve fizyolojik stres arasındaki ilişki hakkında bilgi veren bir parametre olarak kullanılmaya başlanmıştır. Eroziv ile eroziv olmayan özofajit hastalığının belirtilerinde, mukozaya ait ultrastrüktürel değişikliklerde ve asit monitorizasyonunda benzerlikler gözlenebilmektedir. Bu amaçla kliniğimizde gastroözofageal reflü hastalığı bulunan hastalarda periferik kandaki nötrofil/lenfosit oranının endoskopik olarak saptanan eroziv özofajiti tahmin edebilirliği araştırıldı.

Materyal ve Metod: Bu çalışmada Mersin üniversitesi Tıp Fakültesi Gastroenteroloji Kliniğine başvuran "Reflü Semptom Sorgulama Anketi" ile gastroözofageal reflü hastalığı (GÖRH)

saptanan ve endoskopik inceleme yapılan 60 hasta alındı. Hastalar endoskopik olarak eroziv ve eroziv olmayan özofajit olarak ikiye ayrıldı. Bu iki grup arasında periferik kan nötrofil/lenfosit oranı açısından farklılık araştırıldı. İstatistiksel çalışma için SPSS for Windows 11.5 versiyonu kullanıldı. Gruplar arasındaki farklılıklar independent sample t testi ile araştırıldı.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 60 hastanın 11'inde endoskopik olarak eroziv özofajit saptandı. Gruplar arasında periferik kanda nötrofil/lenfosit oranı (eroziv özofajit grubunun ortalaması 0.51, standart sapması 0.14; eroziv olmayan özofajit grubunun ortalaması 0.65 ve standart sapması 0.37) açısından farklılık saptanmadı. ($p=0,223$)

Sonuç: Çalışmada eroziv özofajit ile eroziv olmayan özofajit grupları arasında nötrofil/lenfosit oranı açısından ayırt edici özellik saptanmadı. Bu, olgu sayısının azlığına bağlı olabilir. İnflamatuvar durumların prognostik göstergesi olarak ileride kullanılabileceği düşünülen nötrofil/lenfosit oranının gastroözofageal reflü hastalığı prognozunda da etkili olabileceği akılda tutulursa, bu konuda ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

P193 ÜST GASTROİNTESTİNAL ENDOSKOPI YAPILAN HASTALARDA BARRETT ÖZOFAGUS PREVALANSI

Arzu Çelebi¹, İncila Öztop²

¹Başkent Üniversitesi, Gastroenteroloji

²Başkent Üniversitesi, Patoloji

Amaç: Bu çalışmada, değişik üst gastrointestinal semptomlar nedeniyle merkezimizde endoskopi yapılan hastalarda, Barrett özofagus (BÖ) prevalansının ve bu hasta grubunun özelliklerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Metod: 2008 Nisan-2010 Ekim arasında merkezimize değişik üst gastrointestinal yakınmalar nedeniyle başvurup endoskopi yapılmış 1160 hasta çalışmaya dahil edilmiştir. Özofagusta, BÖ kuşkusunu taşıyan kolumnar epitel alanı görüldüğünde biyopsiler alınmıştır. Patolojik olarak; spesiyalize intestinal metaplazi içeren kolumnar epitel alanı varlığı BÖ olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Binyüz altmış hastanın 37'sinde BÖ'dan kuşku olarak biyopsiler alınmış, 26 (%2.2) hastada BÖ tespit edilmiştir. Yirmialtı hastanın 14'ü kadın 12'si erkektir. Bu hastaların 21'inde kısa segment, 5'inde uzun segment BÖ saptanmıştır. Onsekiz hastada hiatus hernisi görülmüştür. Uzun segment BÖ hastalarının sadece 1'inde, kısa segment BÖ hastalarının 12'sinde tipik gastroözofageal reflü (GÖR) semptomları nedeniyle endoskopi yapılmıştır. Hiçbir hastada displazi saptanmamıştır.

Sonuç: BÖ yönünden distal özofagusun detaylı değerlendirilmesi ve kuşkulanması halinde uygun örnek alımı tanıda önemlidir. Merkezimizde bu koşullarda yapılan endoskopik inceleme sonuçları, BÖ prevalansının batı ülkelerine yakın oranlarda olduğunu göstermiştir.

P194

ROMA III KRİTERLERİNE GÖRE, FONKSİYONEL ÖZOFAGEAL BOZUKLUKLARIN SIKLIĞI

Gökhan Güngör¹, Erkan Kayıkçıoğlu², Hüseyin Ataseven¹,
Ali Demir¹

¹Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Gastroenteroloji BD

²Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları AD

Amaç: Yapılan çalışmalar, fonksiyonel gastrointestinal hastalıkların prevalansının, bölgelere ve sorgulama kriterlerine göre değişiklik gösterebileceğini ortaya koymaktadır. Bunlardan yola çıkarak, ülkemizin orta-anadolu kesiminde geniş bir popülasyonu içine alan bölgemizde, yeni ve en son ortaya çıkan Roma III kriterleri ile fonksiyonel özofageal bozuklukların prevalansını araştırdık.

Materyal ve Metod: Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesinde çalışan 286 doktor ve yardımcı sağlık personeli çalışmaya alındı. Roma III kriterlerine ait soruları içeren anket soru formu dağıtıldı. Bu kriterlere göre fonksiyonel özofagus bozukluklarının sıklığı araştırıldı.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilenlerin 177'si doktor, 109'u sağlık memuru ve hemşire idi. Doktorların 72'si (% 40,7) kadın, 105'i (%59,3) erkek, yardımcı sağlık personelinin 91'i (% 83,5) kadın, 18'i (%16,5) erkek idi. Erkeklerin yaş ortalamaları 26,54±3,89, kadınlarınki 27,54±5,18, tüm gönüllülerin yaş ortalamaları ise 27,11±4,69 idi. Çalışmaya katılan gönüllülerde fonksiyonel özofageal bozukluk sıklığı % 11,2 bulundu. Alt gruplara ayrıldığında, fonksiyonel yanma % 5,6, fonksiyonel göğüs ağrısı % 1,7, fonksiyonel disfaji % 2.1, globus ise % 1.7 idi. Fonksiyonel yanma doktorlarda yardımcı sağlık personeline göre daha sıkı (sırasıyla % 8.5; % 0,9, ki-kare pearson test, $p=0,007$). Fonksiyonel göğüs ağrısı, fonksiyonel disfaji, globus açısından her iki meslek grubunda istatistiksel farklılık yoktu. (ki-kare pearson test, $p>0,05$). Cinsiyet açısından kadınlarda fonksiyonel özofageal bozukluk sıklığı % 10,3, erkeklerde % 12,1 idi, istatistiksel bir farklılık yoktu (ki-kare pearson test, $p>0,05$).

Sonuç: Sorguladığımız popülasyonda fonksiyonel özofagus bozukluklarının sıklığı % 11,2 idi ve bu oran kadın ve erkeklerde farklılık göstermiyordu. Bunun büyük kısmını fonksiyonel yanma (heartburn) teşkil etmekteydi. Heartburn doktorlarda, yardımcı sağlık personeline göre belirgin oranda daha fazla idi. Fonksiyonel yanma, non-eroziv gastro-özofageal reflünün bir semptomu olabilir. Ancak son yıllarda Lee'nin yaptığı çalışmada, fonksiyonel heartburn'lu hastalarda eroziv ve non-eroziv reflü grubuna göre pozitif PPI testi ve patolojik asid reflüsünün olmadığı, ancak irritabl barsak sendromu birlikteliği ve anksiyenin daha fazla olduğu, bu nedenle fonksiyonel yanmanın, eroziv yada non eroziv reflü hastalığından daha farklı bir antite olabileceğini düşündürmektedir.